

Miként lehet fogékonyá tenni a fiatalokat a valós értékekre?

A mi iskolánkban, a nagykanizsai Batthyány Lajos Gimnáziumban ezt úgy próbáljuk elérni, hogy egyszerre hagyományápoló, tehetséggondozó és modern iskola kívánunk lenni. Igazi értéket (nem csak valódit...) mindig erős szellemiség és ugyanakkor érzelmi ráhatás eredményezhet. Számunkra érték minden egyes diákunk, hozzájuk nyíltan, egyenesen, őszintén fordulunk. A szeretetpedagógiában hiszünk, amely szeretetközösségben nyilvánulhat meg. Ugyan a jelenben élünk, de a jövőről álmodunk úgy, hogy örök igazságokat tanulunk meg a múltból. Ez mindenféle pozitív pedagógia alapvetése. Megpróbáljuk meghaladni a múltat, mert a gyermekek "tiszták és nevetlenek" így a mi felelőségünk, hogy még többre nevelődjenek, mint mi. Az egymáshoz való szeretetteljes kapcsolódás a legfontosabb: ezért két szócskát üzenek: SZELLEMET ÉS SZERETETET! Persze ebből tett kell, hogy legyen. Így nyugodtan jöhet újabb 250 év is gimnáziumunk életében... Ezért tartalmas programokkal ünnepeljük a 250 éves kanizsai gimnázium jubileumi évét: azonban mindig viszünk egy kis játékosságot is az eseményekbe, a gyakorlatba. Pl. felfedeztük a "BLGént", azaz a "közösségi" génünket; tudjuk, hogy melyik csillag van tőlünk 250 fényévre (a Leo csillagkép Epszilon csillaga); 1949-től 2015-ig egy-egy akkor nálunk végzett diákkal 67 fős diák-panorámaképet csináltunk a BLG "törzsfjlődését" szemlélítve... De meg kell tanulnunk adni is, így a 250-es szimbolikában természetesen adtunk 250 cipősdoboznyi ajándékot rászorulóknak a Gyermeknapra. Az értékalkotásban és megtartásban nagyon fontos az áldozatos tanári munka, a vezetői szolgálat, az elkötelezettség, az elhivatottság, a példaértékűség humánuma, számomra az örökkévalóságban való hit is...

A Staféta következő vendégének Szakacsits Szabolcsot javaslom, aki tanítványunk is volt, ma Finnországban élő sikeres informatikus cégtulajdonos (IV.B/1989). Telefonszáma: +358408 233360, emailcíme: szaka@tuxera.com

Ő az, aki tavaly és az idén is magánvagyonából 2-2 millió forinttal támogatta alapítványunkat. Így jó szinten tudunk eleget tenni alapítványunkon keresztül is értékteremtő tevékenységünknek. Kérdésem:

Miért tette önzetlen, példaértékű cselekedetét: a rászorulóknak való adakozás lehet-e természetes reflexünk?!